

Winther: Der er under Nr. 1 stillet et Forslag til § 9 om en Forandring i Scalaen. Da to af Forslagsstillerne ikke ere tilstede, kan jeg ikke erklære, at det tages tilbage af alle Forslagsstillerne, men de øvrige 13 Forslagsstillere ville frasælbe det og stemme imod det paa Grund af, at Udvalget er kommet med Forslag om at nedsætte Skattebeløbet med $\frac{1}{3}$ og dernæst har stillet Forslag til en anden Scala med Hensyn til Kjøbstæderne, med hvilken det af os stillede Forslag formeentlig ikke vil være i god Harmoni. Det Samme gjælder ogsaa om Forslaget under Nr. 5, som hænger sammen med Forslaget under Nr. 2. — Med Hensyn til Forslaget til §§ 11 og 18, som angaaer Diæter og Rejsegodtgjørelse, skal jeg bemærke for mit eget Vedkommende, at jeg vel har deeltaget i at stille dette Forslag for at supplere Tallet; men jeg har ikke selv afstøttet det. Efterat der har indsneget sig en Feil i Affattelsen paa det ene Sted, er der begjært deelt Afstemning over Forslaget baade med Hensyn til § 11 og til § 18, og der bliver da ikke Andet at gjøre end at stemme imod den sidste Deel af Forslaget paa begge Steder, nemlig mod det, der angaaer Befordringsgodtgjørelsen. Vi have tænkt os, at 4 Mk. pr. løbende Mil vilde være tilstrækkeligt, og dette gaaer denne sidste Deel af Forslaget ogsaa ud paa. Dette kan nu ikke blive vedtaget, men jeg skal dog gjøre en Bemærkning med Hensyn til Befordringsgodtgjørelsen for disse Skattecommisfائر, den nemlig, at det formeentlig er en Selvfølge, at hvor der findes offentlige Befordringsmidler til en billigere Priis, ville disse blive benyttede af de Vedkommende, og at der i saa Fald ikke vil blive ført mere til Udgift, end hvad der beviislig er udgivet. Dette kan man vel vente af Mænd, hvem et saadant Hverv bliver betroet. Med Hensyn til Diæternes Størrelse er der i Lovforslaget foreslaaet 4 Rd., medens vi foreslaae 3 Rd. Dette er jo en Skjønssag, men det forekommer os, at 3 Rd. maae være et tilstrækkeligt Bederlag ved et saadant Tillsidshverv som dette, ligesom

det er det paa andre Steder, f. Ex. i Rigsdagen. Det er blot disse Bemærkninger, jeg paa Forslagsstillerens Vegne skalde gjøre med Hensyn til Forslaget.

N. Sagen: Da Sagen foreligger til Forhandling i sin Almindelighed, vil jeg tillade mig at sige et Par Ord i denne Retning. Det har været min Tro, at det vilde have været bedre allerede nu, at være kommet ind paa en almindelig Indkomsskat og det af et noget større Beløb og til noget større Procenter, end her er foreslaaet. Vi kunne efter min Formening ikke undgaae en saadan Bestatning, og det vilde derfor være den rette Maade at gaae frem paa, for at forberede andre nyttige Reforme i Bestatningsvæsenet; men jeg erkjender, at denne Fremgangsmaade kunde have en overveiende Indflydelse paa det hele Spørgsmaal, og at det kan være rigtigt, at man ligesom føler sig frem endnu engang i dette Aar. Deels har man villet fikse Finantserne et bestemt Beløb og deels kan det være rigtigt, at man nærmere sætter sig ind i et saa vanskeligt Spørgsmaal som dette. Hvad man iøvrigt synes om Indkomsskatten eller ikke — Nogle fordømme den jo i stærke Udtryk —, troer jeg alligevel, at det staaer fast, at vi ikke kunne undgaae den. Destoværrer ere vi vel komne i en saadan finantsiel Tilstand, at vi endnu denne Gang idetmindste maae komme til at sände, hvad en engelsk Finantsminister for saa Aar siden hittede om directe og indirecte Skatter. Han sammenlignede dem med to deilige Dvinde, til hvilke han gjorde lige stærkt Cour; vi vilde ogsaa blive nøbte til idetmindste foreløbig at bibeholde de directe og de indirecte Skatter. Ved Spørgsmaal om Hensigtsmæssigheden af at vælge den ene eller den anden eller dem begge vil jeg ikke opholde mig; jeg er overbevist om, at hvergang vi komme sammen, vilde vi komme mere og mere ind paa dette vanskelige, ja ubehagelige Spørgsmaal.

Med Hensyn til det Endringsforslag, jeg har stillet, skal jeg udtale, at jeg tilfulde erkjen-